

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Et Par Ord om Oldgrandskning

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 178. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_312_8-txt-shoot-idm311.pdf (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

End er jeg uforandret af samme Overbeviisning, og stedse maa jeg gientage det, vender *gammeldags Christendom* ikke tilbage, da er alt videnskabeligt Arbeide ligesaa forloret for Slægten, som det aabenbar er saa for den Enkelte; men Christendom skal komme igien, hvor det saa bliver; hvor det end bliver, vil intet foreløbigt Arbeide i dens Aand være forgiæves, og dens Aand er Historiens og al Sandheds Aand. Det er da ogsaa, mener jeg, meget begribeligt, at jeg, efter at have prædiket for døve Øren, heller end Intet at gjøre, atter giæstede Nordens Oldtid, hvor jeg var kiendt, 1790 og nu kunde betragte Alt med et langt mere roligt og upartisk Øie, og daglig har jeg bedre lært at indsee, baade hvor historisk vigtigt det er, at Oldgrandskningen drives med Forstand og Iver, og hvilket stort Udbytte Nordens Oldtid kan give. Tredie Gang er jeg da nu kommet did, første Gang var det blind Natur-Drift, anden Gang et Skjalde-Syn, og nu er det Historien som drager mig, atter staaer jeg for Mythologien, om hvilken jeg i otte Aar ei talde, uden stundum i flygtige Vink, og det er da neppe overflødig med et Par Ord at sige, hvorledes jeg nu betragter Oldgrandskning i Almindelighed og den nordiske i Særdeleshed.